

Ο Jean Jacques Bertrand Vigne, αν δεν είναι ο μοναδικός, είναι ένας από τους ελάχιστους, που είχαν συμμετάσχει στο πρώτο ράλυ “Ακρόπολις”, που βρίσκονται εν ζωή και θυμούνται.

Είχε έρθει στην Ελλάδα τον Ιούνιο του '52, αφού είχε σπουδάσει μηχανικός στη Γαλλία και είχε ήδη εργαστεί στο Μαρόκο μια πενταετία σε ορυχεία. Στον τόπο μας έμεινε κατ' αρχήν τρία χρόνια όπου απασχολήθηκε, με τη δημιουργία του ηλεκτρικού δικτύου. Παντρεύτηκε Ελληνίδα και το χρονικό διάστημα από το '55 έως το '63 βρέθηκαν στην ευρύτερη μέση Ανατολή, χωρίς όμως να ξεκόψουν από την Ελλάδα, την οποία επισκέπτονταν τα καλοκαίρια. Από το '63 εγκαταστάθηκαν μόνιμα στον τόπο μας.

Στην πρώτη περίοδο της παραμονής στη χώρα μας, είχε φέρει ατμοπλοϊκώς μια Citroen traction

avant

. Στην

Γαλλική εταιρεία

που εργαζόταν τότε, με την επωνυμία Omnium Lyonnais - Coteci, γραμματειακή υποστήριξη έκανε, γνωρίζουσα απταιστως την Γαλλική γλώσσα, η Αλεξ Γιαννηκώστα, σύζυγος Κλεάνθη Ζάννου. Μέσω της Αλεξ, ο

Jean

Jacques

, γνώρισε τον αδελφό της Παύλο Γιαννηκώστα και το πλήρωμα του πρώτου ράλυ “Ακρόπολις” δημιουργήθηκε.

Για τις περιπέτειες τους σε εκείνον το αγώνα υπάρχει ένα πολύ ενδιαφέρον ρεπορτάζ δημοσιευμένο στο περιοδικό «Τουριστικά νέα, Αυτοκινητιστικά χρονικά» (τ. 34, Ιούνιος '53). Αποτελεί την πρώτη ζωντανή, εκ των ένδον, περιγραφή του ράλυ Ακρόπολις. Συντάκτης της ήταν ο Παύλος Γιαννηκώστας

Με τον Jean Jacques βρεθήκαμε, ένα Κυριακάτικο πρωινό μέσα στον Νοέμβριο και συζητήσαμε. Μεταφέρω το λόγο του ελεύθερο, με υπότιτλους για τα θέματα στα οποία αναφέρεται.

Για το ράλυ Ακρόπολις

“Θυμάμαι καλά, είχαμε ξεκινήσει Παρασκευή βράδυ και είχαμε να αντιμετωπίσουμε δυο νύκτες. Μέχρι την Τρίπολη όπου ήταν το πρώτο controle, ήταν σχετικά εύκολα, αλλά από εκεί, μέχρι το Ρίο, μέσω Βυτίνας Λαγκάδια, Ολυμπίας τα πράγματα άρχιζαν να δυσκολεύουν. Περάσαμε απέναντι ήσυχα μέχρι τα Γιάννενα, αλλά από εκεί μέσω Κατάρας για Κοζάνη και Θεσσαλονίκη ο καιρός χάλασε και ήταν όλα δύσκολα. Εκεί καταλάβαμε ότι είμαστε διεκδικητές της νίκης μαζί με τον Παπαμιχαήλ που οδηγούσε

Jaguar

. Κατεβαίνοντας από την Λάρισα, την Λαμία, προς την Άμφισσα, δεν υπήρχε τότε η εθνική οδός, ήταν αργά το βράδυ του Σαββάτου. Οδηγούσαμε μαζί με τον Παπαμιχαήλ μέχρι τον Μπράλο και κάπου εκεί έφυγε μπροστά, απομακρύνθηκε. Κατεβαίνοντας στον κάμπο της Ιτέας από την Άμφισσα, άρχισε να ξημερώνει. Είχαμε κλείσει τη διαφορά, είδαμε πάλι την μπροστά μας την

Jaguar

και με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι αντί να στρίψει προς

Δελφούς έστριψε για Ιτέα. Είχε κάνει λάθος. Ως εκ τούτου καθυστέρησε αρκετά στο controle

των Δελφών. Έτσι όταν φτάσαμε στην Αθήνα, είμαστε πρώτοι. Έπρεπε όμως να εκτελέσουμε την δεξιοτεχνία και την ανάβαση Πάρνηθας, όπου πολύ ισχυρότερη η

Jaguar

κάλυψε το χαμένο έδαφος και μας κέρδισε για έξι δευτερόλεπτα συνολικά.

Είχε πολύ πιο δυνατό αυτοκίνητο, ήταν φυσιολογικό. Το traction avant τότε, το συντηρούσε ένας Γάλλος μηχανικός από την Αλσατία, που είχε εδώ γκαράζ, ονόματι

Robac

.

~~Εκδόθηκε με την ευκαιρία της έκδοσης του βιβλίου «Οι μεγάλοι Έλληνες» του Γ. Καραντινού, εκδόσεις Κριτική, 2013.~~